

Bố.

Người Việt-Nam chúng ta thường quan niệm rằng việc sinh con nuôi nấng và dạy dỗ các con là bổn phận của bà mẹ. Vì thế cho nên sau này con cái có làm điều gì không phải, mẹ thường là người bị đổ lỗi trước tiên, nên mới có câu: “Con hư tại mẹ” Thật ra người cha đóng vai trò không nhỏ, nếu không nói là rất quan trọng trong vấn đề giáo dục con cái, nhất là đối với con trai.

Khi em vừa mới lên ba tuổi em đã bắt đầu có ý tưởng rõ rệt là em phải giống cha và em nhất định sau này lớn lên em sẽ làm việc như bố đã và đang làm bây giờ. Điều đó khiến em kính mến bố một cách đặc biệt, cũng như tất cả các bạn em, những đứa con trai cùng lứa tuổi với em có cái nhìn đặc biệt đối với bố của các em ấy vậy. Em quan sát bố mỗi ngày một cách kỹ lưỡng. Rồi em bắt chước bố làm việc siêng năng bận rộn suốt ngày. Em bày đồ chơi đầy nhà, kéo cái xe con ra cát đầy đồ chơi lên đấy, đẩy từ phòng khách sang phòng ăn, xuống nhà bếp, gặp mẹ hỏi mẹ một câu lầy lệ:

- “Mẹ đi quá giang không?”

Mẹ cười vui vẻ:

- “Thôi ông tướng ơi, ra ngoài chơi đi cho mẹ nấu cơm”.

Rồi em chán trò chơi đó, em trở thành một ông cảnh sát, người chữa lửa, người đưa hàng, người xây cất cầu cống nhà cửa v.v.. Đôi khi em bắt chước ngay cả đến cách nói năng của bố em. Em lấy cách cư xử của bố em làm khuôn khổ mà đối xử với đàn ông cũng như đàn bà. Đó là em đang sửa soạn để trở thành một người đàn ông thật sự có tâm hồn, hữu ích về sau này.

Trong khi đó đứa con gái thường có ý tưởng sau này em sẽ giống mẹ em, nghĩa là em sẽ trở thành một người đàn bà như mẹ hoặc như những người đàn bà khác. Em có khuynh hướng làm vợ làm mẹ ngay từ nhỏ. Điều đó cho thấy ngay ở trong cách thức bày trò chơi của em mỗi ngày: em săn sóc búp bê giống như mẹ săn sóc cho em bé của em. Em nói chuyện với búp bê giống y hệt giọng nói cách nói dịu ngọt của mẹ đối với em bé. Rồi sau này em sẽ thấm dần cách cư xử

cũng như quan niệm của mẹ đối với đàn ông, con trai về sau này.

Trong trường hợp bố phải sống xa gia đình khi em bé trai mới sinh không có

nghĩa là bố không thể dự phần vào công việc săn sóc và giáo dục con cái được. Khi ở xa bố cần nhiều hình ảnh và tin tức của con trai bố. Khi mẹ viết thư cho bố phải viết những điều mẹ nghĩ là rất quan trọng đối với mẹ: Sức khỏe của em, em lên cân đều đặn, em mọc hai cái răng v.v.. nhất nhất đều cần thiết đối với bố. Mẹ viết tất cả những điều mà em đã làm để bố có thể đọc trong vòng mười phút: em bú mạnh, ợ hơi lớn, em bò, em xé rách tờ báo, em ngồi thẳng và dựa lưng được, nhăn mặt nhăn mũi khi nếm phải thức ăn thức uống lạ, em nghiêng đầu nhìn bức tranh của bố treo trên tường như nhận ra được điều gì. Em bò quanh nhà và em nắm lấy bất cứ vật gì mà em có thể cầm nắm được v.v.. Mẹ có rất nhiều điều để viết, bức thư nào cũng có thể ngàn ấy chuyện nhưng chắc chắn lần nào bố cũng cười toét quai hàm. Với một ít cố gắng mỗi ngày mẹ sẽ có thể nhớ hết tất cả những điều em làm cũng như lời em nói và viết tất cả lại cho bố xem. Gửi thư và hình ảnh đều đặn, mỗi lần một vài tấm hình. Chứ đừng khi gửi hình thật nhiều, lúc thì không có tấm nào cả. Một điều cũng quan trọng không kém đó là bố, cũng như mẹ, luôn nghĩ rằng bố là cần thiết cho gia đình và tuy ở xa nhưng bố cũng giúp đỡ được tinh thần cho mẹ. Nếu mẹ viết thư và kể cho bố nghe rằng mẹ nuôi em một cách dễ dàng và tất cả rắc rối trong gia đình mẹ đều giải quyết êm đẹp cả. Như thế không thể nào tránh được cho bố khỏi nghĩ là bố đã trở nên không cần thiết nữa. Nói một cách khác mẹ đừng bao giờ viết cho bố tất cả những bí quyết của một bà mẹ đã lo lắng cho con như thế nào. Bố sẽ nghĩ là bố đã không làm được gì cho mẹ lẫn cho con cả.

Mẹ luôn luôn có những câu hỏi cần thiết trong đầu để hỏi bố: ví dụ như mẹ có thể tiêu một số tiền để đưa em đến một vùng biển trong kỳ nghỉ hè này không?

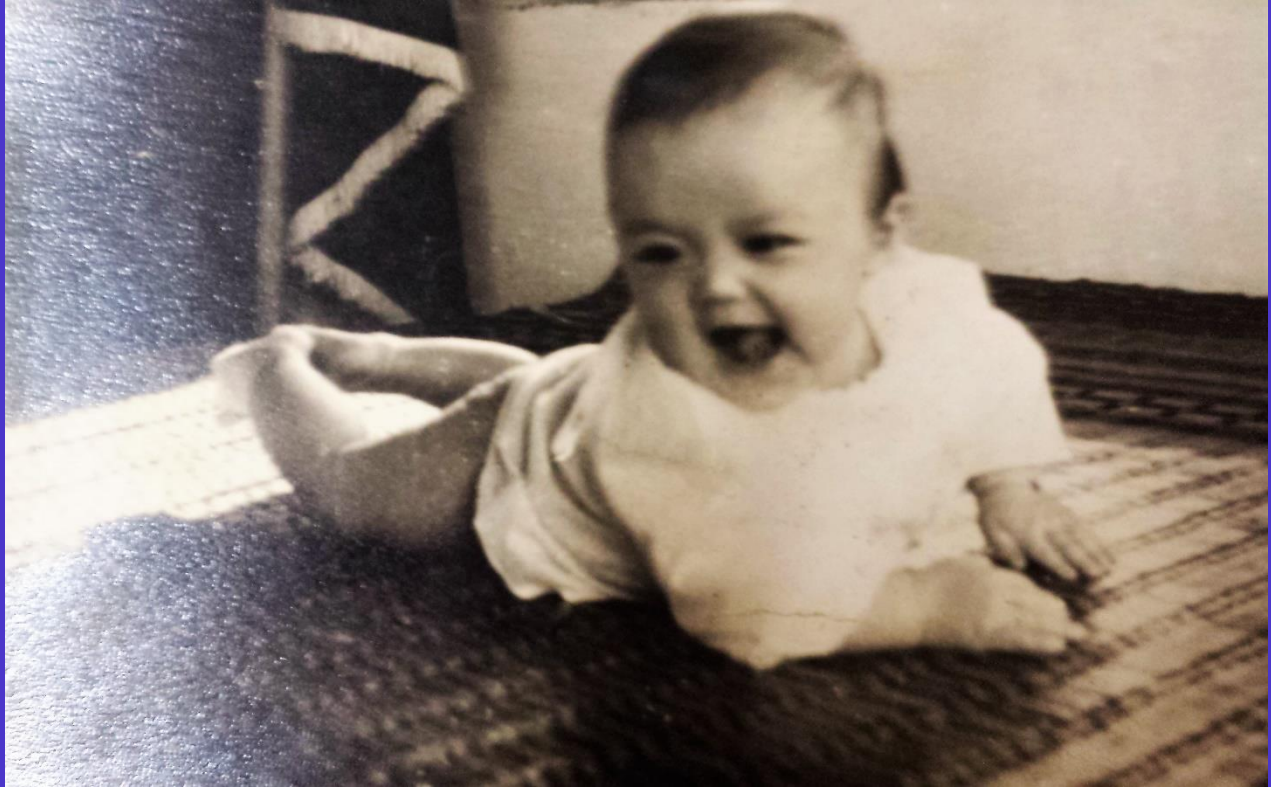
Hoặc mẹ cho em về nghỉ hè với các bạn ở một vùng quê nào đó, có được không? Mẹ có nên cấm cản con trèo cây hay không? Mẹ làm gì khi em xé sách vở học của em, khi em không muốn mặc những quần áo cũ của em mặc dầu vẫn còn tốt và hợp thời trang. Đó là những câu hỏi mà nếu bố có mặt ở nhà bố sẽ là người giải quyết rất mau lẹ. Bây giờ bố đang ở xa, những câu hỏi như thế giúp bố cảm thấy gần gũi gia đình và có dịp để bố quyết định công việc cho con trai của bố.

Trong thời gian bố vắng nhà mẹ có thể cho bố thấy rõ tất cả những khó khăn của mẹ khi phải một mình lo lắng cho các con. Hai người khiêng một gánh lẽ dĩ nhiên bao giờ cũng nhẹ hơn là một người, đặc biệt người đó lại là người đàn bà. Xa hơn nữa sự thiếu vắng quá lâu của bố trong gia đình khiến cho bố cũng như mẹ cảm thấy rằng gia đình đang trên đà đi xuống, mẹ và các con lúc nào cũng thấy thiếu

thôn và cần thiết sự có mặt của bố.

Chỉ có những người điên mới cho rằng sự vắng mặt của bố không khiến cho gia đình có gì thay đổi cả.

Dã-Thảo
18/02/1984

Jenny

Jessica

Evie Sophia

